

Arrest

nr. 111 758 van 11 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 oktober 2009 dient verzoekster een asielaanvraag in. Op 31 mei 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Tegen deze beslissing dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. X van 12 oktober 2010 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 7 juni 2013 dient verzoekster opnieuw een asielaanvraag in.

Op 17 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering tot in overwegingname

van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat persoon die verklaart te heten D. Y. F.

geboren te Bagdad, op (in) 01.01.1947

en van nationaliteit te zijn: Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 07/06/2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 20/10/2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 15/10/2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 07/06/2013 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene volgende documenten voorlegt in het kader van haar huidige asielaanvraag : een kopie aangifte politie dd 08/12/2005 over ontvoering zoon R. en man, kopie verklaring bij politie dd 15/11/2008 over verdwijning zoon R. en een kopie verklaring politie dd 04/03/2009 over vernieling huis. Overwegende dat betrokkene verklaart deze documenten reeds twee en een half jaar geleden te hebben ontvangen en aan haar advocaat zou gegeven hebben samen met haar origineel nationaliteitsbewijs en identiteitskaart. Overwegende dat betrokkene de identiteitsdocumenten niet kan voorleggen en er bijgevolg niet kan geoordeeld worden over documenten die niet voorgelegd worden. Overwegende dat voor wat betreft de andere documenten er dient opgemerkt te worden dat het allen kopieën zijn en een kopie van een document geen bewijswaarde heeft daar de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan.

Overwegende dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in haar beslissing dd 31/05/2010 van oordeel was dat er geen geloof kon gehecht worden aan het asielrelaas van betrokkene. Overwegende dat de RVV het CGVS volgde in deze beslissing. Overwegende dat de voorgelegde kopieën niet van die aard zijn dat ze de beslissing inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zouden kunnen wijzigen. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure.

Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 19/04/2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Naar aanleiding van de nieuwe asielaanvraag die door de verzoekende partij op 17 juni 2013 werd ingediend, werden er wel degelijk nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet naar voren gebracht die een beschermingsnood aantonen en verantwoorden dat hun nieuwe asiel aanvragen dienen in overweging te worden genomen en doorgestuurd te worden naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen.

Wat de interpretatie van artikel 51/8 Vreemdelingenwet betreft, kan verwezen worden naar het arrest nr. 61/94 van het (toenmalig) Arbitragehof/Grondwettelijk Hof. Deze interpretatie is de enige grondwettelijke interpretatie van artikel 51/8:

“De wetgever heeft aldus beoogd een specifieke vorm van misbruik van procedure, het systeem van herhaalde identieke verklaringen, uit te schakelen Daartoe heeft hij de vordering tot schorsing bij de Raad van State uitgesloten in de gevallen waarin de vreemdeling:

a) reeds vroeger een verklaring om zich als vluchteling te laten erkennen heeft afgelegd,

verklaring die na onderzoek niet in aanmerking is genomen; en

b) de mogelijkheid heeft gehad om tegen die weigering in beroep te gaan en alle rechtsmiddelen uit te putten; en

c) een identieke verklaring aflegt zonder enig nieuw gegeven aan te voeren.

Nieuwe gegevens in de zin van de bestreden wetsbepaling zijn gegevens die « betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”

(...).

Als de vreemdeling nieuwe gegevens aanvoert, maar de bevoegde Minister of diens gemachtigde oordeelt dat zij niet van die aard zijn dat daardoor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 wordt aangetoond, is artikel 50, derde en vierde lid [51/8], niet van toepassing .”

(stuk 3: Arbitragehof, arrest nr. 61194 van 14 juli 1994, blz. 28-29,

<http://www.const-court.be/public/n/1994/1994-06ln.pdf> en stuk 4: Arbitragehof arrest nr. 83/94 van 1 december 1994, blz. 6-7, <http://www.const-court.be/public/f/1994/1994-083f.pdf>, de verzoekende partij zet vet)

De rechtspraak over de toepassing van artikel 51/8 is vrij breed en verdeeld. Wat opmerkelijk is in de arresten van het Grondwettelijk Hof, is dat ook al staat artikel 51/8 een schorsingsmogelijkheid van een beslissing tot niet inoverwegingname in het algemeen niet toe, in de praktijk moet deze beroepsmogelijkheid toch bestaan als er een gegronde vrees voor vervolging wordt ingeroepen. In die zin blijft het Hof gevoelig aan de finaliteit van de asielprocedure, de correcte inschatting van beschermingsnoden. Dit standpunt is vergelijkbaar met de interpretatie van het Grondwettelijk Hof van artikel 39/76 VW over de notie van nieuwe gegevens bij de Raad in volle rechtsmacht.

B.6.3. Door de mogelijkheid om nieuwe gegevens aan te voeren aan beperkingen te onderwerpen (artikel 39/76,§I, tweede en derde lid), beoogt de wetgever een evenwicht tot stand te brengen tussen, enerzijds, de eigen kenmerken van de asielproblematiek en, anderzijds, het beginsel dat het verzoekschrift de grenzen van het gerechtelijk debat bepaalt. Bovendien heeft hij dilatoire debatten willen vermijden (Parl. St., Kamer, 2005-2006, DOC 51-2479100I, p. 133).

B.6.4. De intentie van de wetgever, zoals die met name is uitgedrukt in de onder B.4.1 geciteerde parlementaire voorbereiding, bestond erin van het beroep tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beroep met volle rechtsmacht te maken, hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het geschil in zijn geheel moet onderwerpen aan een nieuw onderzoek en dat hij in dat opzicht beschikt over dezelfde beoordelingsbevoegdheid als de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In die context zou de zorg om dilatoire debatten te vermijden, niet ertoe kunnen leiden dat de Raad zou kunnen nalaten nieuwe gegevens te onderzoeken die de asielaanvrager voorlegt en die van dien aard zijn dat ze op zekere wijze het gegronde karakter van het beroep kunnen aantonen.

B.6.5. Hoewel de bewoordingen van het derde lid van artikel 39/76,§ I, van de wet van 15 december 1980, en met name liet gebruik van liet werkwoord « kan », het mogelijk lijken te maken dat de Raad beslist om geen rekening te houden met nieuwe gegevens, zelfs wanneer de drie cumulatieve voorwaarden zijn vervuld, moet die bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin worden gelezen dat zij de Raad ertoe verplicht elk nieuw gegeven te onderzoeken dat de verzoeker voorlegt en dat van dien aard is dat het op zekere wijze liet gegronde karakter van het beroep kan

aantonen, en daarmee rekening te houden, op voorwaarde dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij dat nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon meedelen.

B.6. 6. Ten aanzien van de in dezelfde bepaling vervatte voorwaarden waaraan moet worden voldaan opdat de Raad een nieuw gegeven kan onderzoeken, moet om dezelfde motieven worden aangenomen dat zij geen hindernis kunnen vormen voor de bevoegdheid met volle rechtsmacht van de Raad ter zake. De voorwaarde dat de nieuwe gegevens een grondslag vinden in het rechtsplegingsdossier kan het bijgevolg mogelijk maken alleen die gegevens te negeren die geen verband vertonen met de in de asielaanvraag en tijdens het administratief onderzoek ervan geuite vrees.

B.6.7. Voor het overige belet de vereiste, om nieuwe middelen in aanmerking te laten nemen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 39176,§1, derde lid, niet, zoals gepreciseerd in de in B.5 geciteerde parlementaire voorbereiding, dat die gegevens nog dienstig kunnen worden aangevoerd ter adstructie van een latere asielaanvraag.

(stuk 5: Arbitragehof arrest nr. 148/2008 van 30 oktober 2008, blz. 11-12, <http://www.const-court.be/public/n/2008/2008-148n.pdf>, de verzoekende partij zet vet)

In een principiearrest van de Raad van State werd het onderscheid tussen de beoordeling van de bewijskracht van een nieuw gegeven ten gronde en de beoordeling of het een 'ernstige aanwijzing' betreft enigszins verduidelijkt:

« Considérant que l'examen de la pertinence de l'élément nouveau relève en principe du fond, et présuppose que la nouvelle demande soit déclarée recevable; que la partie adverse ne pourrait rejeter, dès le stade de la prise en considération, que des éléments qui ne sont pas nouveaux au sens de l'article 51/8 précité ou qui seraient manifestement dépourvus de pertinence pour le sort à réserver à la demande de reconnaissance de la qualité de réfugié eu égard aux décisions déjà adoptées antérieurement par les autorités compétentes; »

(stuk 6: Raad van State, arrest nr. 113.002 van, 27 november 2002, blz. 4, [http://www.asylumlawdatabase.eu/sites/asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/Belgium 03](http://www.asylumlawdatabase.eu/sites/asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/Belgium%205%20decision%20O.pdf)

5%20decision O.pdf, de verzoekende partij zet vet)

Professor Vanheule leest in dit arrest een nieuw criterium op basis waarvan bepaald kan worden of een element al dan niet door de Dienst Vreemdelingen Zaken als 'nieuw gegeven' in de zin van artikel 51/8 moet beschouwd worden. Aangezien het aan het CGVS toebehoort te oordelen over de 'pertinentie' van een element als bewijs voor de grond van de aangehaalde vervolgingsvrees, mag de Dienst Vreemdelingen Zaken slechts nagaan of het nieuw aangedragen element niet 'manifest irrelevant' (<< manifestement dépourvu de pertinence >>) is voor het beoordelen van de grond van de asielaanvraag. 'Manifest irrelevante' nieuwe gegevens die de in overwegingname van een nieuwe asielaanvraag niet verantwoord zijn dan: « Nieuwe bewijzen van eerder aangehaalde en voor waar gehouden feiten die in de deliberatie [van de eerste asielaanvraag] zijn betrokken 11. D. VANHEULE, 'Noot – Bonita en de witte pater: over nieuwe bewijzen in de asielprocedure (noot R.v.St. nr. 113.002), in T.V.R. 2003, nr. 2, blz. 130.

Er moet opgemerkt worden dat het EHRM, bij het onderzoek naar een mogelijke schending van art 3 EVRM, geen tijdsgebonden voorwaarde oplegt bij het in aanmerking nemen van gegevens. In de volgende zaak velt het EHRM een inhoudelijk oordeel over nieuwe stukken zonder rekening te houden met het feit dat deze laattijdig door de verzoeker naar voor gebracht werden:

62. The Government have urged the Court to be cautious in taking a different view of the applicant's claims than the special adjudicator who heard him give evidence and found him lacking in credibility. The Court notes however that the special adjudicator's decision relied, inter alia, on a lack of substantiating evidence. Since that decision, the applicant has produced further documentation. (...)

63. The Court has examined the materials provided by the applicant and the assessment of them by the various domestic authorities. It finds no basis to reject them as forged or fabricated. (...)

(stuk 7: EHRM, arrest Hila! t UK, arrest no. 45276/99 van 6 Maart 2001, punt 62-63, http://portal.uclm.es/ldescargas/idp_docs/jurisprudencia/hila!%20c.%20reillo%20unido%20-%20tortura%20y%20expulsion%20del%20pais%20-%20ingles.pdf)

De Belgische wetgeving stelt verder dat degene die de toegang tot de asielprocedure bepaalt geen bevoegdheid heeft om een deskundig onderzoek te voeren. Dit vormt een extra moeilijkheid. Het UNHCR meent dat Dienst Vreemdelingen Zaken een grotere bewijslast oplegt dan dat de Procedurerichtlijn toelaat:

"Belgian legislation stipulates that new elements must not only relate to facts or circumstances that have taken place after the appeal body (CALL) took a final decision on the previous application, but must also contain significant indications of a wellfounded fear of persecution or a real risk of serious harm. The latter component is particularly problematic because it requires the AO - the competent authority to conduct the preliminary examination - to consider questions beyond its jurisdiction it appears that the AO may neither judge the credibility of new elements nor assess them in the framework of file 1951

Convention or subsidiary protection. In particular, it may not state that the new elements do not permit a well-founded fear of persecution to be established."

(stuk 8: UNHCR, *Improving Asylum Procedures: Comparative Analysis and Recommendations for Law and Practice - KeyFindings and Recommendations*, Section 14- Subsequent applications, maart 2010, blz. 56 en voetnoot 294, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4bab55752.html>, de verzoekende partij zet vet).

De verzoekende partij heeft verschillende nieuwe documenten voorgelegd om haar asielaanvraag te ondersteunen.

Het betreft de volgende documenten:

- Een kopie aangifte politie dd. 8 december 2005 over de ontvoering van haar zoon R. en haar man;
- Een kopie van de verklaring bij de politie dd. 1(november 2008 over de verdwijning van haar zoon R.;
- Een kopie van de verklaring van de politie dd. 4 maart 2009 over de vernieling van hun huis.

Volgens de verwerende partij betreft dit enkel kopieën heeft een kopie van een document geen bewijswaarde daar de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. De verwerende partij argumenteert dat de kopieën niet van die aard zijn dat ze de beslissing inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zouden kunnen wijzigen.

Het is onmogelijk voor de verzoekende partij om het origineel te verkrijgen. Het is belangrijk dat het CGVS onderzoekt of dit document het asielrelaas van verzoeker ondersteunt of niet.

Het is niet aan de verwerende partij om hierover te oordelen.

Deze documenten bevestigen het vluchtrelaas van de verzoekende partij en zijn van uiterst belang.

Om deze redenen dient de asielaanvraag opnieuw ten gronde worden onderzocht en worden doorgestuurd aan het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

"Nieuwe elementen zijn gegevens die in de vorige asielprocedure niet konden worden aangebracht (bijv. omdat het gebaseerd is op een feit dat dateert van na de beslissing, dan wel dat men pas na de beslissing in het bezit kwam van documenten die een gegronde vrees aantonen)."

(V. Vereecke, *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent, 2008, p. 36)

De verwerende partij beweert dat de nieuwe informatie die de verzoekende partij naar voor brengt geen nieuwe gegevens zijn en dat er, voor wat de verzoekende partij betreft, geen ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

3.2 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens

betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit het administratief dossier blijkt, bevestigd door verzoekster in het verzoekschrift, dat zij bij haar tweede asielaanvraag een kopie aangifte bij de politie van 8 december 2005, een kopie verklaring bij de politie van 1 november 2008 en een kopie verklaring bij de politie van 4 maart 2009 neerlegde.

Verzoekster verklaarde ter gelegenheid van haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 juni 2013 het volgende op de vraag naar de nieuwe elementen in het raam van haar tweede asielaanvraag:

“Aangifte bij de politie van betrokkene (kopie)

Datum: 8/12/2005

Door politiekantoor Al Ouds

Nr document 943

Inhoud:

Op 5/12/2005 zijn onbekenden binnen gevallen in ons huis, ze namen man en zoon R. mee naar onbekende plaats. Ze zaten in wagen zonder nummerplaat, 2 dagen later werd 50 000 \$ losgeld gevraagd.

Ondertekend door kapitein W. M. H. .

Nr document 4325 (kopie)

Datum: 15/11/2008

Door politiekantoor Al Ouds

Inhoud:

Op 15/11/2008 's ochtends kwam betrokkene bij ons langs en verklaarde dat haar zoon R. verdwenen is met zijn wagen model KIA toen hij op weg was naar zijn werk vanuit zijn huis in Hay Oer.

Dit gebeurde op 3/11/2008, sindsdien geen info

Ondertekend door majoor M. Z. K.

Nr document 427 (kopie)

Datum: 4/03/2009

Door politiekantoor Al Ouds

Inhoud:

Vandaag op 4/03/2009 kwam betrokkene naar ons kantoor en verklaart dat toen ze samen met haar dochter Damia terug naar huis kwam van ziekenhuis, vaststelden dat het huis vernield was en met de grond gelijk was gemaakt als gevolg van terroristische aanslag.

Ondertekend door majoor H. B. J.

Wanneer en hoe ontvangen?

Via mijn schoonzus M. A. M. ze heeft dit per post opgestuurd.

Datum? +- 2,5 jaar geleden

Enveloppe?

Verloren.

Waarom kopie en geen origineel?

Originelen van 4325 en 427 zijn in brand gevlogen tijdens de vernieling van het huis.

Het laatste document (427) bespreekt de vernieling van het huis, hoe kan een document dat hierover gaat ook in die vernieling verloren gegaan zijn?

Ik weet het niet, ik ben ooit een handtas verloren vol met documenten. Misschien zat dit document daar ook in.

Waarom legt u deze documenten voor?

Ik wil hiermee bewijzen dat ik een slachtoffer ben van terrorisme.

Mijn huis is kapot, mijn man en twee zonen zijn ontvoerd.

Waarom heeft u deze documenten niet eerder aangebracht?

Ik heb ze al 2 jaar, ik heb ze al aan mijn advocaat gegeven.

Ik dacht dat zei er iets mee zou doen.

Waarom heeft u geen originele identiteitsdocumenten kunnen bemachtigen?

Ik ben wel in het bezit van mijn origineel NBW en IK.

Ik heb dit aan mijn advocaat al gegeven.

Ik weet niet of ze er iets mee gedaan heeft.

Heeft u deze documenten bij?

Nee, ik wist niet dat ik dit zou nodig hebben vandaag."

De gemachtigde van de staatssecretaris stelt in de bestreden beslissing dat de documenten kopieën zijn en een kopie geen bewijswaarde heeft daar de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Bovendien oordeelde de commissaris-generaal dat er geen geloof kon worden gehecht aan haar asielrelaas. Dit standpunt is bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hoger beroep. De voorgelegde kopieën zijn niet van aard om de beslissing inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin te kunnen wijzigen. Ten slotte merkt verweerder op dat de documenten geen betrekking hebben op feiten of gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure.

Verzoekster houdt een uitgebreid theoretisch betoog over de draagwijdte van het begrip "nieuwe gegevens" uit de artikelen 51/8 en 39/76 van de vreemdelingenwet, met verwijzingen naar de rechtspraak van het voormalige Arbitragehof, het Grondwettelijk Hof, de Raad van State en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en doorspekt met uittreksels uit de rechtsleer en aanbevelingen van het UNHCR. Verzoekster voegt uittreksels van de aangehaalde arresten en aanbevelingen als bijlage toe bij haar verzoekschrift. De Raad wijst erop dat verzoekster deze uitweidingen hoegenaamd niet betreft op haar concrete geval waardoor haar beschouwingen onmogelijk de bestreden beslissing kunnen vitiëren.

Verder betoogt verzoekster dat zij onmogelijk het origineel van de documenten kan verkrijgen maar dat de commissaris-generaal deze documenten dient te onderzoeken omdat ze haar vluchtrelaas bevestigen en van uiterst belang zijn. Verzoeksters betoog doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat de documenten geen bewijswaarde hebben en daarom ook niet de beslissingen inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen. Evenmin weerlegt verzoekster met haar betoog het motief dat de documenten geen betrekking hebben op feiten of gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Het is niet omdat een document nooit eerder aan de asielinstanties werd voorgelegd dat het stuk nieuw is of verkregen werd na de afhandeling van een eerdere asielaanvraag en dat het nieuwe gegevens bevat in de zin van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet (RvS 21 oktober 2008, nr. 187 209).

Met haar overwegend theoretische betoog brengt verzoekster niets in tegen de in de bestreden beslissing weergegeven concrete overwegingen van de gemachtigde van de staatssecretaris, die op goede gronden tot het besluit kwam dat verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag "geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980".

Er werd geen schending aangetoond van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd niet geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiäre bescherming), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”*.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Art. 27 van het KB van 11 juli 2003 betreffende de rechtspleging CGVS bepaalt dat beslissingen over asielaanvragen dienen genomen te worden op basis van alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak is danig verslechter in die mate dat er een actueel gevaar dreigt voor elkeen die op het grondgebied louter aanwezig is.

Zowel de verwerende partij als het Commissariaat Generaal voor de Vreemdelingen en de Staatlozen (CGVS) houden momenteel geen rekening met de actuele veiligheidssituatie in Irak. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft reeds bevestigd dat de informatie die het CGVS gebruikt (subject related briefing Irak dd. 31 januari 2013), niet langer actueel is (stuk 14, RvV, 18 juni 2013, nr. 105225).

De verzoekende partij heeft zelf ook documenten voorgelegd waaruit de verslechterde veiligheidssituatie blijkt.

“(…) I strongly condemn the attacks that have taken place in a number of cities in Iraq over recent days and which have caused a shocking number of casualties. I express my condolences to the families of the victims. Such violence against innocent civilians, including worshippers attending prayers, is absolutely appalling, and those responsible must be held accountable for their crimes.

The EU stands by the Iraqi people in resisting this violence, which seems designed to sow sectarian divisions and destabilize the country. I once again urge Iraq's political leaders to engage in meaningful dialogue to overcome the current political stalemate. ”

(stuk 16: EU, 'Statement by EU High Representative Catherine Ashton on the latest series of attacks in Iraq', dd. 21 mei 2013.)

De huidige toestand in Centraal-Irak is in die mate slecht dat zij in aanmerking komt voor subsidiäre bescherming overeenkomstig art. 48/4 c) Vreemdelingenwet. Zo was mei 2013 de bloedigste maand sinds jaren en komt het aantal burgerslachtoffers terug op gelijke hoogte met het aantal in 2007, in dit jaar werd wel nog subsidiäre bescherming toegekend.

Dat de huidige toestand in Centraal-Irak in aanmerking komt voor subsidiäre bescherming overeenkomstig art. 48/4 c) Vw. zal hieronder ook worden gestaafd met objectieve informatie.

VEILIGHEIDSSITUATIE IN CENTRAAL-IRAK

De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de veranderde veiligheidssituatie in Bagdad ondanks dat de verwerende partij hier verschillende artikelen van heeft voorgelegd.

Uit recente informatiebronnen blijkt dat het geweld in Irak de laatste maanden enorm opgelopen is en dat daarbij heel veel onschuldige burgerslachtoffers vallen. De maanden april en mei 2013 waren zelfs de meest bloedige maanden in Irak sinds juni 2008. In april vielen er meer dan 700 doden en in mei meer dan 1000 doden.

“April is de bloedigste maand in Irak geweest sinds juni 2008. De teller kwam uit op 712 doden en 1.633 gewonden, zo blijkt donderdag uit een persbericht van de VN-missie in Irak. De hoofdstad Bagdad werd het zwaarst getroffen met een klein derde van het aantal doden. ”

(stuk 9, "April bloedigste maand in Irak sinds juni 2008", De Standaard, 2 mei 2013, <http://www.standaard.be/cntIDMF2013050200563965>)

“In mei zijn in Irak meer dan 1000 mensen door geweld om het leven gekomen. Het is daarmee de bloedigste maand sinds de sektarische slachtingen van de jaren 2006 en 2007 geworden. ”

(stuk 12, "Mei was bloedigste maand Irak sinds 5 jaar", De Telegraaf, dd. 28 juni 2013, http://www.telegraaf.nl/buitenland/21613662/Mei_was_bloedigste_maand_Irak_.html?utm_source=headliner.nl&utm_medium=link&utm_term=fTee&utm_content=text&utm_campaign=Headliner.nl)

Voor het eerst viseren activisten rechtstreeks de burgers!

"Het geweld in Irak moet dringend ophouden. Terwijl de burgeroorlog tussen soennitische groepen en de sjiiitische regering weer opblaait, roeren jonge Irakezen zich. Voor het eerst richten de activisten zich rechtstreeks tot de bevolking. "

(stuk 10, "Jij zal de volgende zijn", De Standaard, 25 juni 2013, http://www.standaard.be/cntlDMF20130624_00634934; verzoeker zet vet)

Het dodental ligt 40 procent hoger dan een jaar geleden.

"Na jaren van verbetering is het geweld in Irak vorig jaar weer fors toegenomen.

Steeds meer burgers worden slachtoffer van terrorisme en ander geweld In de tweede helft van 2012 lag het dodental 40 procent hoger dan in de eerste helft van dat jaar, constateren de VN in een donderdag verschenen rapport. "

(stuk 11, "Fors meer burgerdoden door geweld Irak", Algemeen Dagblad, 28 juni 2013, http://www.ad.nl/a/Vnl/I013/Buitenland/article/detail/346631_0/2013/06/27/Forsmeer-burgerdoden-door-geweld-Irak.dhtml?utm_source=headliner.nl&utm_medium=link&utm_term=free&utm_content=textlink&utm_campaign=Headliner.nl)

Het geweld komt hoofdzakelijk van extremistische soennitische groeperingen.

"Volgens de (door sjiieten geleide) regering ligt de oorzaak in buurland Syrië, waar soennieten vechten tegen het alawitische regime (wat weer een afsplitsing is van het sjiiitische geloof). Deze strijd houdt de gemoederen bezig in Irak, maar trekt ook extremistische soennitische groeperingen aan, die regelmatig de grens oversteken om even bij te komen van de gevechten. 'Het westen van Irak, waar de meerderheid van de bevolking soennitisch is, is een soort van veilige haven voor organisaties die al-Qaeda gelieerd zijn', zegt Sami al-Askari, een (sjiiitische) parlementariër, tegen de BBC.

(...)

Maar Syrië is niet de enige oorzaak voor de het geweld in Irak. Soennieten, een minderheid die tijdens het regime van Saddam Hoessein aan de macht was, voelen zich gediscrimineerd door de sjiieten die nu de regering leiden. 'Ze kunnen de nieuwe realiteit gewoon niet accepteren: zegt al-Askari. 'Vroeger waren soennieten de leiders, maar zo kan het niet meer zijn. We hopen dat een volgende generatie soennieten daar anders in staat. ...

(stuk 13, "Weer een aanslag - waarom loopt het geweld in Irak weer zo hoog op?",

Algemeen Dagblad, 28 juni 2013, http://www.ad.nl/ad/nl/I013/Buitenland/articleJdetail/3466922/2013/06/28/Weer-een-aanslag---waarom-loopt-het-geweld-in-Irak-weer-zo-hoog-op.dhtml?utm_source=headliner.nl&utm_medium=link&utm_term=free&utm_content=textlink&utm_campaign=Headliner.nl)

Uit bovenstaande objectieve informatie komt naar voor dat het geweld en de geweldsaanslagen dagelijks in geheel Irak terug zeer grote proporties aannemen en dit voornamelijk in Centraal-Irak en Noord-Irak. Het geweld is specifiek van aard:

herhaaldelijke bomaanslagen waarbij wekelijks tientallen doden vallen.

BURGERSLACHTOFFERS

Het niveau van geweld en het aantal burgerslachtoffers die hierbij vallen evenaart de aantallen van in 2007, in het jaar 2007 kende verweerster wel subsidiaire bescherming toe aan kandidaat-vluchtelingen uit Irak:

"Drie vierde van de dossiers waarin de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in 2007 betreft personen afkomstig uit Irak." (stuk 15, CGVS, Persbericht CGVS, "Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in 2007, te consulteren op <http://www.npdata.be/Data/Vreemdelingen/Asiel/CGVS/persbericht/persbericht-jan2008.doc>.)

Er is geen enkele reden om een kandidaat-vluchteling afkomstig van Irak op heden anders te behandelen dan een tijd geleden toen dezelfde situatie zich voordeed en om aan deze personen minder bescherming te bieden. Gelet op het feit dat het verschil in behandeling niet gerechtvaardigd is, is het gelijkheidsbeginsel geschonden."

3.4 Vooreerst wordt opgemerkt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert in het geheel niet welk artikel van de door haar aangevoerde richtlijn zij *in casu* geschonden acht zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

Vervolgens wordt opgemerkt dat de bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toekent, louter beperkt is tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die

zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Verweerder is aldus niet bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoekster. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet heeft dan ook geen uitstaans met de bestreden beslissing die werd genomen op grond van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoekster kan de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG niet dienstig inroepen zodat de aangevoerde bepalingen niet dienstig kunnen worden aangevoerd.

Verzoekster verwijst naar rapporten en krantenartikelen en betoogt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak danig is verslechterd dat er gevaar dreigt voor elkeen die op het grondgebied aanwezig is.

Verzoekster die thans verwijst naar een EU "*statement by EU High Representative Catherine Ashton on the latest series of attacks in Iraq*" van 21 mei 2013 en een artikel uit De Standaard van 2 mei 2013, zet niet uiteen waarom zij deze stukken niet kon voorleggen tijdens haar gehoor van 12 juni 2013 op de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag. Verzoekster die voorts haar tweede asielaanvraag heeft beperkt tot het herhalen van haar vluchtrelaas tijdens de eerste asielaanvraag, kan verweerder bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met deze thans voorgelegde stukken en haar grief in verband met de actuele veiligheidssituatie in Irak, nu zij tijdens haar gehoor geen enkel gewag heeft gemaakt van haar actuele vrees omtrent de veiligheidssituatie in Irak.

De Raad merkt op dat in zoverre het de bedoeling van verzoekster lijkt te zijn aan de hand van haar betoog haar asielrelaas te laten heronderzoeken door de Raad, het niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. De bestreden beslissing is evenwel genomen in het kader van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet op grond van de overweging dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Zodoende kan verzoekster haar asielrelaas en de veiligheidssituatie in Irak niet opnieuw ter beoordeling voorleggen aan de Raad. Verzoekster vraagt dan ook in wezen een nieuwe beoordeling van de feiten. Verzoekster maakt op deze wijze niet aannemelijk dat de bestreden beslissing op een kennelijk onredelijke wijze is genomen of een schending van de materiële motiveringsplicht inhoudt.

Evenmin is er sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel aangezien in iedere individuele asielaanvraag de situatie op het ogenblik van de beslissing in aanmerking moet worden genomen.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN